

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 02.I.1967 (P 118 290)

Pierwszeństwo: _____

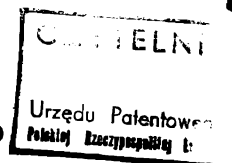
Opublikowano: 30.IX.1969

Kl. 65 a², 24

MKP B 63 b

27/04

UKD

Twórca wynalazku: Dioskar Miazio

Właściciel patentu: Stocznia im. Komuny Paryskiej, Gdynia. (Polska)

Zacisk linowy, zwłaszcza do profendra

1

Przedmiotem wynalazku jest zacisk linowy, zwłaszcza do profendra, czyli liny stalowej z osprzętem należącej do takielunku stałego bomu ładunkowego na statku i przeznaczonej do zabezpieczenia bomu przed przesunięciem w płaszczyźnie poziomej.

Dotychczas stosowane zaciski linowe do profendra były wykonywane w postaci tulei, które po nałożeniu na linę i następnym wypełnieniu przestrzeni wolnej między liną a tuleją odcinkami spłotów liny stalowej o długości nieco większej od długości tulei, były łączone z liną przez zaprasowanie.

Wadami tego typu zacisków są niedostateczna siła połączenia zacisku z liną oraz znaczne obniżenie wytrzymałości liny, spowodowane wgniotami na zewnętrznych drutach liny. Wspomniane wgnioty powstają na skutek nacisku wstawionych do tulei spłotów liny stalowej w czasie zaciskania tulei. W konsekwencji przy obciążeniu mniejszym od dopuszczalnego obciążenia liny, wynikającego z wytrzymałości liny, następowało przesunięcie się tulei lub też zerwanie liny, co w obu wypadkach eliminowało cały profender z dalszej pracy. Aby zabezpieczyć zaciski profendrów przed przesunięciami, stosowano kształtowe uchwyty, których niedogodnością było przedłużenie się czasu zakładania profendra, wynikającego z faktu konieczności ułożenia liny profendra w kształtowym rowku

2

uchwyty oraz znaczne zwiększenie kosztu profendra.

Celem wynalazku jest zaprojektowanie takiego typu zacisku, który nie obniżałby wytrzymałości liny i jednocześnie przenosił siłę nie mniejszą od siły, jaką daje wytrzymałość liny.

Zgodnie z wytyczonym zadaniem, przeniesienie siły równej sile jaką może przenieść lina uzyskuje się według wynalazku dzięki temu, że tuleja połączona jest przez zaprasowanie z liną, w której rdzeń włożona jest wkładka tak usytuowana względem tulei, że nie wychodzi poza jej krawędzie, przy czym tuleja i wkładka wykonane są z metalu lub stopu metali o znacznie mniejszej twardości od twardości drutów liny. Tuleja połączona jest ciernie z osłoną wykonaną z metalu lub stopu metalu o wyższej wytrzymałości.

Przedmiot wynalazku uwidoczniony w przykładzie wykonania na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia zacisk wykonany na linie profendra, w przekroju wzdłuż osi liny.

Do środka liny profendra 4 włożony jest wkład 3 w postaci pręta ze stożkowymi końcami, przy czym długość wkładu 3 jest mniejsza od długości tulei 1. Po nałożeniu tulei 1 na linę profendra 4 i ustawienia jej symetrycznie względem wkładu 3, zaciska się tuleję 1 w znany sposób w przyrządzie na prasie. Tuleja 1 oraz wkład 3 wykonane są ze stopów glinowo-magnezjowych (hydronalium) po-

siadających znacznie mniejszą twardość od drutów liny 4 i odpornych na działanie wody morskiej. Dla zabezpieczenia przed zniszczeniem tulei 1 od siły rozrywającej, wywołanej klinowym działaniem wkładu, na zewnętrzną średnicę tulei 1 wciska się osłonę 2 wykonaną w kształcie tulei, której jedna z krawędzi jest zagięta na całym obwodzie. Osłona 2 wykonana jest z materiału o wyższej wytrzymałości niż tuleja 1.

Przeprowadzone próby profendrów z zaciskami według wynalazku wykazały, że zacisk przenosi pełną siłę niszczącą linę bez obniżenia wytrzymałości samej liny. Wyeliminowanie konieczności sto-

sowania specjalnych uchwytów przyczyniło się do sprawniejszej obsługi profendra i zmniejszenia jego kosztu.

Zastrzeżenie patentowe

Zacisk linowy, zwłaszcza do profendra, **znamienny tym**, że tuleja (1) połączona jest przez zaprasowanie z liną (4) za pomocą wkładu (3), umieszczonego wewnątrz liny, przy czym na zewnętrznej powierzchni tulei (1) osadzona jest ciernie osłona (2), wykonana w kształcie tulei nasadzanej, natomiast wkład (3) ma kształt okrągłego kołka z końcami stożkowymi.

